

ΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΤΟΥ ΦΑΣΟΥΛΗ

ΠΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΟΜΙΛΕΙ

ΠΟΛΛΑΚΙΣ σοῦ ἐξηγήσα πῶς εἶναι δὴ μερίδες, δὴ κόμματα διάφορα, δὴ κράτη, δὴ πατρίδες, κί' ὅταν τὸ ἓνα ἐξ αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν τρώγῃ τὸ ἄλλο κόμμα δυνατό ἀρχίζει μοιρολόγι καὶ κλαίει ἀκατάπαυστα μὲ Γκραδβαρίτου λύραν τὸ μέλλον μας τὸ ἐθνικὸν καὶ τὴν κακὴν μας μοῖραν. Τώρα λοιπὸν ἐννόησες τὸ πρᾶγμα πῶς συμβαίνει... τοὺς μὲν χορτάτους φυσικῶς μισοῦν οἱ πεινασμένοι, οἱ δὲ χορτάτοι, Περικλῆ, περιφρονοῦντες τοὺτους, πᾶν ἀγαθὸν φαντάζονται καὶ ἀμειβόμενοι πλούτους, πᾶς ὁ χορταίνων δηλαδὴ ἀνέμερος προδότης, πᾶς δὲ νηστεύων, κράτιστος καὶ ποῦρος πατριώτης, πᾶς ὁ χορταίνων, ἀναιδὴς καὶ τῶν θεσμῶν ἀντάρτης, πᾶς ὁ νηστεύων, εὖσχημος καὶ τῆς πατρίδος μάρτυς, πᾶς ὁ χορταίνων, ἄθρησκος καὶ λάτρης τῶν εἰδώλων, κατὰ τοῦ κράτους τοῦ Χριστοῦ ὑφαίνων πάντα δόλον πᾶς ὁ νηστεύων ἄξιος στεφάνων ἐπιγείων, τῆς Ἀννας τοῦ Ἰωακείμ, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ὅποτεν δὲ τὰ κόμματα ἰδῆς ν' ἀλλάξουν τόπον τότε ἀλλάζει, Περικλῆ, κί' ἡ θέσις τῶν ἀνθρώπων, κί' οἱ Ἐφιάλται γίνονται μεγάλοι πατριῶται, αὐτοὶ δὲ πάλιν μυσαροὶ καὶ ἀτάσθαλοι προδόται. Τοιοῦτον τοῦ Συντάγματος τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα... ἐντεῦθεν ἡ ἀλήθεια, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ψεῦμα.

[Ἀθήναι, 1890.]

Γ. ΣΟΥΡΗΣ